

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319200652
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319200652.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobkyne I. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., F. XXX/X zast. JUDr. Petrom Šramkom, advokátom, Brezno, Štúrova 51 proti žalovanej U. M., nar. 15. XX. XXXX, trvale bytom Q., Q. XXX/X zast. JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom, Brezno, M. R. Štefánika 29/36, o zaplatenie 8 892,62 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/10/2019-149 zo dňa 21. 02. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 5C/10/2019-149 zo dňa 21. 02. 2020 vo výrokoch II., III. a IV. potvrdzuje.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 5.461,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 461,- Eur od 01. 05. 2018 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu 2 366,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 366,62 Eur od 12. 06. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (výrok II.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyňu nepriznal (výrok IV.). Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala voči žalovanej zaplatenia 8 892,62 Eur s príslušenstvom, pričom žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie 5.461,- Eur spolu s príslušenstvom z tejto istiny vzala späť a súd v tejto časti konanie výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie zastavil. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že podľa rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/85/2011-36 zo dňa 28. 06. 2011 bol otec žalobkyne zaviazaný prispievať na tvorbu úspor vtedy maloletej žalobkyne sumou 80,- Eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 8P/55/2016 zo dňa 07. 05. 2016 boli obaja rodičia, t. j. aj žalovaná zviazaná, prispievať na tvorbu úspor vtedy maloletej žalobkyne každý po 40,-Eur mesačne, pričom otec žalobkyne na tvorbu úspor prispieval, žalovaná však vložené a nasporené finančné prostriedky vtedy maloletej žalobkyne vyberala a disponovala so spoločnými nasporenými úsporami vtedy maloletej žalobkyne tak, že svojvoľne neoprávnene manipulovala s nasporenými finančnými prostriedkami. Po dosiahnutí plnoletosti žalobkyňa nemala na svojom účte nasporené finančné prostriedky v plnej výške a prostredníctvom svojho otca podala trestné oznámenie na žalovanú z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu, pričom z uznesenia OR PZ Brezno zo dňa 23. 01. 2019 ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 vyplýva, že žalovaná spôsobila žalobkyňu škodu vo výške najmenej 8 892,62 Eur. Následne žalobu po začatí konania vzala späť v časti 5.461,- Eur s príslušenstvom s odôvodnením že v zmysle zistení orgánov činných v trestnom konaní s poukázaním na uznesenie OR PZ Brezno žalovaná celkovo po odpočítaní vkladov

vybrala sumu 3.431,62 Eur. Naďalej trvala na žalobe vo výške 3.431,62 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/85/2011-36 zo dňa 28. 06. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 07. 2011 bol vo výroku I. zmenený rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 6C/88/2006-40 zo dňa 15. 02. 2007 vo výroku o výživnom na maloletú tak, že s účinnosťou od 23. 03. 2011 sa výživné zvýšilo z 2 500,-Sk/82,98 Eur mesačne na 166,-Eur mesačne, ktoré bol otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca dopredu, a to sumu 86,-Eur k rukám matky maloletej a 80,-Eur na tvorbu úspor maloletej na jej účet založený v T. W. X. a.s. č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa výroku II. rozsudku dlh na zročnom výživnom vo výške 271,19 Eur bol otec povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo výške 9,86 Eur k rukám matky maloletej a vo výške 261,33 Eur na účet maloletej. Vo výroku III. tohto rozsudku bolo zároveň uvedené, že na nakladanie s prostriedkami na účte maloletej založenom v T. W. X. a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX je potrebný súhlas súdu. Rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/55/2016-27 zo dňa 05. 04. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 05. 2016 vo výroku I. došlo k zmene ohľadom starostlivosti o maloletú, ktorá bola zverená do striedavej starostlivosti oboch rodičov (teda k zmene výroku I. rozsudku č.k. 8P/85/2011-36) a vo výroku III. tohto rozsudku boli obaja rodičia zaviazaní prispievať na tvorbu úspor na vyššie uvedený účet sumou 40,-Eur mesačne každý. Rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/59/2018-29 zo dňa 10. 05. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 06. 2018 bol vo výroku I. zmenený rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 8P/55/2016-27 zo dňa 05. 04. 2016 vo výroku IV. tak, že aktuálny účet na tvorbu úspor maloletej bol účet založený v F. W., a.s. č.ú. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Vo výroku II. tohto rozsudku bola matka zaviazaná dlh na tvorbe úspor maloletej od 07. 05. 2016 do 10. 05. 2018 vo výške 825,28 Eur uhradiť na tento nový účet do 05. 11. 2018. Zo spisu sp.zn. 8P/59/2018 súd zistil, že matka maloletej (žalovaná) zrušila pôvodný účet určený na tvorbu úspor a založila nový, o čom otca v tom čase maloletej žalobkyne ani neinformovala, zistil to až neskôr. Zo zápisnice zo dňa 10. 05. 2018 z predmetného spisu vyplýva, že ku dňu 30. 04. 2018 bola na novom účte maloletej (žalobkyne) suma 1 014,72 Eur, ale za obdobie 23 mesiacov tam mala byť suma 1 840,-Eur. Otec žalobkyne vkladal na účet finančné prostriedky, ale z neho nič nevyberal. Matka na účet vkladala finančné prostriedky, napríklad dňa 19. 02. 2018 vložila sumu 3 191,-Eur, ale vzápätí dňa 12. 03. 2018 vybrala vyššiu sumu 4 941,- Eur, čo znamená, že matka vybrala aj peniaze, ktoré vložil otec maloletej a tie nevrátila. Matka maloletej uviedla, že je ochotná tú sumu doplatiť maloletej do dňa 05. 11. 2018. Z odpovede na žiadosť o poskytnutie súčinnosti, ktorá bola vypracovaná dňa 17. 09. 2018 spoločnosťou F. W. X., a.s. súd zistil, že v prospech v tom čase maloletej žalobkyne bol dňa 28. 06. 2011 zriadený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX - detský sporiaci účet. Ako majiteľ účtu bola uvedená v tom čase maloletá žalobkyňa, disponujúcou osobou k účtu bola iba žalovaná a účet bol vedený za obdobie od 28. 06. 2011 do 23. 05. 2016. Dňa 23. 05. 2016 bol zriadený účet X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - študentský účet, ktorého majiteľom je žalobkyňa a dispozičné právo k tomuto účtu mali za obdobie od 23. 05. 2016 do 19. 01. 2017 žalobkyňa a žalovaná a za obdobie od 19. 01. 2017 aj otec žalobkyne. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXX (X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) za obdobie od 28. 06. 2011 do 23. 05. 2016 súd zistil, že žalovaná (ako jediná disponujúca osoba) v tomto období uskutočnila výbery z tohto účtu, a to dňa 08. 02. 2012 v sume 100,50 Eur, dňa 14. 02. 2012 v sume 230,15 Eur, dňa 01. 03. 2012 v sume 201,-Eur, dňa 13. 03. 2012 v sume 160,80 Eur, dňa 09. 05. 2012 v sume 30,-Eur, dňa 10. 01. 2013 v sume 603,-Eur, dňa 18. 01. 2013 v sume 100,-Eur, dňa 04. 02. 2013 v sume 160,-Eur, dňa 18. 02. 2013 v sume 95,47 Eur, dňa 04. 02. 2014 v sume 703,50 Eur a dňa 04. 02. 2014 v sume 442,20 Eur. Na uvedený účet za dané obdobie vložila finančné prostriedky v celkovej výške 460,-Eur (dňa 28. 06. 2011 sumu 10,-Eur a dňa 03. 02. 2014 sumu 450,-Eur). Rozdiel medzi sumami, ktoré vybrala a vložila žalovaná predstavuje 2 366,62 Eur. Čo sa týka vkladov a výberov z účtu č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, tak v konaní vedenom pod sp.zn. 8P/59/2018 bol riešený aj dlh na tvorbe úspor za obdobie od 07. 05. 2016 do 10. 05. 2018 a žalovaná bola zaviazaná zaplatiť tento dlh vo výške 825,28 Eur do 05. 11. 2018. V tejto časti uplatneného nároku (výbery za obdobie od 23. 01. 2017 do 30. 04. 2018) súd preto považoval za preukázanú prekážku už rozhodnutej veci. Z doložených výpisov z tohto účtu je pritom zrejmé, že pri zriadení tohto nového účtu na žalovanú z predchádzajúceho účtu nepreviedla resp. na tento nový účet nevložíla finančné prostriedky zodpovedajúce sume úspor, ktorá mala byť vedená na predchádzajúcom účte a zodpovedala by sume, ktorá tam mala byť nasporená, ak by matka neuskutočňovala výbery bez súhlasu súdu a ani neskôr na tento účet nevložíla tomu zodpovedajúcu sumu. Z uznesenia OR PZ Brezno ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 zo dňa 23. 01. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 02. 2019 súd zistil, že trestné stíhanie začaté vo veci prečinu krádež bolo zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že na základe oznámenia advokáta JUDr. Petra Šramka a súvisiaceho spisového materiálu bolo uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 27. 07. 2018 začaté trestné stíhanie za zločin krádež, ku

ktorému malo dôjsť na tom skutkovom základe, že „v doposiaľ bližšie neurčenom čase v dobe od 28. 06. 2011 do 25. 06. 2018 na doposiaľ bližšie neurčenom mieste doposiaľ neznámy páchatel' vykonal neoprávnené bez súhlasu súdu, výbery hotovosti z bankového účtu č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX F. W. X., a.s. (predtým T. W. X., a.s.) a bankového účtu č.ú. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktoré boli určené na tvorbu účtov maloletej I. M. (žalobkyne)“. V priebehu trestného konania bolo zistené, že rozdiel medzi výbermi a vkladmi žalovanej za obdobie od 08. 02. 2012 do 30. 04. 2018 predstavoval sumu 3 431,62 Eur. Trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že nebola naplnená subjektívna stránka - úmyselné zavinenie, ktoré sa nepodarilo preukázať, keď síce žalovaná uskutočnila výbery finančných prostriedkov, ktoré mala investovať do dcéry, ale nespĺnila si zákonnú povinnosť požiadať príslušný súd o súhlas na vykonanie takýchto finančných transakcií a žalobkyňa ako poškodená ani nedala súhlas na pokračovanie v trestnom stíhaní. V priebehu trestného konania bol otec žalovanej vypočutý ako svedok a uviedol, že ho matka žalobkyne nikdy neinformovala, že potrebuje siahnuť na peniaze na bankovom účte resp. účtoch zriadených na tvorbu úspor žalobkyne, nebol spoludisponentom na prvom účte a banka mu nechcela ani poskytnúť výpisy z pôvodného bankového účtu, pretože bol zrušený, čo zistil na jar 2017, keď bol v banke zaniest' rozsudok a tam mu oznámili, že daný účet neexistuje. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že dispozičné právo k účtu mala pôvodne iba žalovaná, ktorá vedela s pôvodným účtom narábať. Povedala jej, že vyberá peniaze a na čo ich potrebuje, že vlastne budú použité pre žalobkyňu napr. na nákup bezpečnostných dverí, zrekonštruovanie detskej izby, na nákup techniky, zaplatenie kurzu v autoškole. Ako poškodená nedala súhlas na pokračovanie v trestnom stíhaní. Žalovaná v priebehu trestného konania uviedla, že zrušila pôvodný bankový účet, pretože otec žalobkyne naň neprispieval tak, ako bol rozsudkami zaviazaný. Po zverení žalobkyne do striedavej starostlivosti boli obaja rodičia zaviazaní na tvorbu úspor a ona zriadila nový bankový účet. Výbery vyplývajúce z výpisov z účtu robila, priznáva sa k tomu. Bolo to z dôvodu, že nemala dostatok finančných prostriedkov na financovanie nákladov dcéry, do konca roku 2013 bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, potom odišla pracovať ako opatrovateľka do H.. Výbery robila s vedomím, že keď bude dcéra (žalobkyňa) staršia, pôjde pracovať do zahraničia a peniaze jej vráti. Okrem iného použila predmetné finančné prostriedky na nákup a montáž bezpečnostných dverí, prerobenie detskej izby, nákup notebooku, na stomatologické výkony a na autoškolu. Výbery hotovosti robila bez súhlasu súdu, vybavenie súhlasu súdu je zdĺhavé a ona potrebovala urýchlene hradiť potreby žalobkyne. Súd mal za preukázané, že žalovaná bez súhlasu súdu vybrala z účtu žalobkyne XXXXXXXXXXX/XXX (X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) za obdobie od 28. 06. 2011 do 23. 05. 2016 (ohľadom zvyšného časového obdobia súd prihliadol na prekážku už rozhodnutej veci) finančné prostriedky v celkovej výške 2 826,62 Eur a vložila tam sumu 460,-Eur. Rozdiel týchto súm vo výške 2 366,62 Eur predstavuje škodu, ktorá vznikla žalobkyňi, pretože žalovaná porušila zákonnú povinnosť uvedenú v Zákone o rodine (aj vo výroku III. rozsudku č.k. 8P/85/2011-36), disponovala s finančnými prostriedkami na účte určenom na tvorbu úspor pre žalobkyňu bez súhlasu súdu, o tejto skutočnosti vedela (čo aj sama uviedla v priebehu trestného konania) a v dôsledku takéhoto jej konania vznikla žalobkyňi škoda, pretože finančné prostriedky na pôvodný (a ani nový účet) určený na tvorbu úspor nevrátila. Z týchto dôvodov ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 2 366,62 Eur. V prevyšujúcej časti vzhľadom na vyššie uvedené dôvody žalobu zamietol. Zároveň súd mal za to, že žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po doručení žaloby, keďže žalobkyňa nepreukázala, že by žalovanú pred podaním žaloby vyzvala na plnenie z titulu náhrady škody vo výške, akú uviedla v žalobe, preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2.366,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 12. 01. 2019, ktorý deň považoval za deň, ktorým sa žalovaná dostala do omeškania, až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadom úroku z omeškania zamietol. Vo vzťahu k námietke premlčania uplatnenej k časti uplatneného nároku žalovanou súd pri aplikácii ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepřihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou v konaní pred súdom prvej inštancie, keď podľa názoru súdu v tomto prípade by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by prihliadol na vznesenú námietku premlčania s poukazom na to, že sa jednalo o finančné prostriedky určené na tvorbu úspor v tom čase maloletej žalobkyne, ktoré na účet vkladal otec žalobkyne s poukazom na to, že na nakladanie s prostriedkami, ktoré boli určené na tvorbu úspor, sa vyžaduje súhlas súdu, čím sa má zabrániť tomu, aby rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti nepoužil tieto prostriedky na iné účely, ktoré neslúžia na zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa. Súd poukázal na rozdiel medzi bežným výživným a výživným určeným na tvorbu úspor s poukazom na to, že v čase, keď žalovaná vykonávala výbery z účtu, ktorých by sa premlčanie týkalo a o ktorých súd rozhodoval, bola žalobkyňa maloletá (mala 11 až 13 rokov). V tomto veku si nemohla byť vedomá, že žalovaná porušuje zákonnú povinnosť a uskutočňuje výbery bez súhlasu súdu. Súd zdôraznil, že žalovaná v priebehu trestného konania sama uviedla, že si bola vedomá, že tak robí bez súhlasu súdu, lebo vybavenie súhlasu súdu je zdĺhavé a ona potrebovala veci riešiť ihneď. Súd tiež zdôraznil, že

žalobkyňa ako maloletá nemohla disponovať s účtom, nemala k dispozícii výpis z neho a jej rozumová vyspelosť nezodpovedala rozumovej vyspelosti dospelého človeka, pričom tiež poukázal na to, že žalobkyňa plnoletosť nadobudla v novembri 2018 a v marci 2019 bola podaná žaloba. Súd zdôraznil, že tu ide o vzťah rodiča a dieťaťa, keď rodič by sa mal snažiť zabezpečiť čo najlepšie podmienky pre svoje dieťa pri jeho vstupe do dospelosti, resp. pri jeho osamostatnení sa, ktoré skutočnosti považoval za potrebu aplikácie ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP. Žalovanej ako strane v spore v prevažnej časti úspešnej by patril nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni podľa pomeru úspechu a neúspechu, keď bola žaloba v časti vzatá späť (na základe zadovážených listinných dôkazov v priebehu súdneho konania) a v časti bola zamietnutá. Súd však v tomto konaní vychádzal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď dôvodom podania žaloby bolo, že matka bez súhlasu súdu vyberala z účtu žalobkyne určeného na tvorbu úspor finančné prostriedky a tieto jej nevrátila. Išlo pritom o finančné prostriedky patriace žalobkyni (dcére žalovanej), ktoré mali slúžiť pre ňu do budúcnosti a nie napr. na nákup bezpečnostných dverí do bytu alebo rekonštrukciu izby v byte, ktorý žalobkyňa ani nevlastnila a ani v ňom nebýva. Bolo by nespravodlivé za tohto stavu aj vzhľadom na samotné správanie žalovanej priznávať jej akúkoľvek náhradu trov konania. Vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 106 ods. 1 a 2, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 563 OZ pri aplikácii § 63 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa aj žalovaná.

3. Žalovaná podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie a to proti výrokom II. a IV., keď mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Namietala, že súd neprihliadol na vznesenú námietku premlčania žalovanej. Má za to, že lehota na uplatnenie práva na náhradu škody s prihliadnutím na ust. § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uplynula najneskoršie 04. 02. 2017, pričom žalobkyňa podala žalobu v marci 2019. Žalovaná vzniesla námietku premlčania ohľadom uplatnených súm a výberov za obdobie od 08. 02. 2012 do 04. 02. 2014, pričom súd nebol povinný osobitne sa zaoberať tým, či je námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi, uplatnenie námietky premlčania je vo všeobecnosti potrebné považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu IV. ÚS 542/2013-18 zo dňa 23. 09. 2013. Žalobkyňa v tomto smere žiadne skutočnosti nepreukázala a ani na žiadne nepoukazovala, súd ustálil, že nejde o výživné ale o škodu, ktorá vznikla žalobkyni, preto nie je dôvod na použitie Civilného mimosporového poriadku, s argumentáciou súdu, že žalobkyňa ako maloletá nemohla disponovať s účtom, nemala k dispozícii výpisy z neho, jej rozumová vyspelosť nezodpovedala rozumovej vyspelosti dospelého človeka, vo veku 11 až 13 rokov sa určite nezaoberala zneniami rozsudkov a zákonnými podmienkami na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte a už vôbec nie ničím takým, ako je premlčanie, keď žalovaná namietala, že z konaní Okresného súdu Brezno vedenými pod sp. zn. 8P/55/2016 a 8P/58/2018 vyplýva, že žalobkyňa bola v oboch konaniach zastúpená právnymi zástupcami - advokátmi, čo znamená, že buď sama alebo prostredníctvom svojho otca vedela dostatočne chrániť svoje práva a záujmy a to aj prostredníctvom osôb s osobitnou odbornou kvalifikáciou aj pred nadobudnutím svojej plnoletosti. Namietala, že súd bez ďalšieho si osvojil skutočnosti z predloženej a vyhotovenej listiny - uznesenia OR PZ Brezno ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 zo dňa 23. 01. 2019, pričom výroková časť uznesenia len popisuje skutkový stav, že popísaným konaním oznamovateľom trestného činu pre podozrenie zo spáchania trestného činu mala spôsobiť škodu, nie že škoda bola spôsobená a trestné stíhanie žalovanej bolo zastavené. Súd podľa § 193 CSP je viazaný rozhodnutím o tom, či bol spáchaný trestný čin, resp. priestupok, pričom sa má na myslí meritórne rozhodnutie a záväzná je výroková časť takéhoto rozhodnutia. Poukázala, odhliadnuc od vznesenej námietky premlčania, že všetky sumy použila výlučne len pre žalobkyňu na zrekonštruovanie detskej izby, nákup notebooku, na stomatologické výkony, zaplatenie kurzu v autoškole, teda vynaloženie finančných prostriedkov na úhradu predmetných vecí z účtu určenom na tvorbu úspor nebolo pre žalovanú, z tohto dôvodu aj žalobkyňa ako poškodená nedala súhlas na pokračovanie v trestnom stíhaní. Zákonodarca explicitne nevymedzil účelové určenie dispozície s finančnými prostriedkami na vytvorenom účte určenom na tvorbu úspor, je preto potrebné vychádzať z individuálnych okolností prípadu a odôvodnených potrieb každého dieťaťa. Žalobkyňa mala a má vedomosť o tom, že žalovaná nemala dostatok finančných prostriedkov na financovanie nákladov žalovanej, do konca roku 2013 bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, potom odišla pracovať ako opatrovatelka do H.. V prípade uplatnených súm - výberov za obdobie od 23. 01. 2017 do 30. 04.

2018 s poukazom na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 8P/59/2018, hlavne na jeho výrok II., v ktorom žalovaná bola zaviazaná na zaplatenie dlhu na úsporách za obdobie od 07. 05. 2016 do 10. 05. 2018, vyplýva prekážka právoplatne rozhodnutej veci ako skutočnosť známa od začiatku konania. Namietala nesprávnosť výroku IV., keď súd aplikoval ust. § 257 CSP s poukazom na to, že žalovanej ako strane v spore prevažnej časti úspešnej by patrila náhrada trov konania voči žalobkyni podľa pomeru úspechu a neúspechu, keď žaloba bola v časti vzatá späť, ktoré zastavenie v predmetnej časti zavinila výlučne žalobkyňa a v časti bola žaloba zamietnutá. Súd vychádzal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď podľa súdu dôvodom podania žaloby bolo, že matka bez súhlasu súdu vyberala z účtu žalobkyne určeného na tvorbu úspor finančné prostriedky a tieto jej nevrátila, išlo pritom o finančné prostriedky patriace žalobkyni, ktoré mali slúžiť pre ňu do budúcnosti a nie napríklad na nákup bezpečnostných dverí do bytu alebo rekonštrukciu izby v byte, ktorý žalobkyňa ani nevlastnila, ani v ňom nebýva, čím súd prvej inštancie uznáva a akceptuje použitie finančných prostriedkov v prospech žalobkyne a nie v prospech žalovanej, čo by bolo dôvodné skúmať v prípade, ak by nebola v spore vznesená žalovanou námietka premlčania. Rozsudok považuje za nesprávny, nepreskúmateľný a zmätočný. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alebo zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobkyne odvolací súd zamietne a žalovanej prizná náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že má za to, že súd rozhodol správne v časti výroku, podľa ktorého žalobe vyhovel, odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pričom poukázala na vykonané dokazovanie najmä v zmysle zistenia orgánov činných v trestnom konaní s poukázaním na uznesenie OR PZ v Brezne ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 zo dňa 23. 01. 2019 - str. 7, kde vyšetrovateľ PZ uviedol zistený rozdiel tak, že ...U. M. (žalovaná) celkovo vybrala po odpočítaní vkladov a výberov sumu 3.431,62 Eur, pričom z trestného spisu je zrejmé, že sa k výberom priznala s tým, že uznala dlh a uviedla, že peniaze dcére vráti. Dôvody odvolania neobstoja, jedná sa len o účelové a právne nesprávne tvrdenia, najmä v tom, že súd správne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania v rozpore s dobrými mravmi, žalobkyňa svoje právo navyše ako neploletá ani nemohla uplatniť a nakoniec žalovaná nárok žalobkyne uznala čo do dôvodu aj výšky a uviedla, že peniaze svojej dcére vráti, jej postoj len svedčí o charaktere a spôsobe obrany na úkor svojej dcéry, čo nemá obdobu a jej konanie, či obrana vrátane vznesenej námietky premlčania je typickým príkladom rozporu s dobrými mravmi a konanie žalovanej ako matky považuje za úmyselné a vopred premyslené v snahe dcéru ukrátiť a pripraviť o nasporené finančné prostriedky v zmysle rozhodnutia súdu. Súd správne vyhodnotil aj procesnú aplikáciu CSP na daný prípad, protistrana sa mylne domnieva, že by žalobným návrhom bolo, či malo byť uplatnené výživné. Mylne sa domnieva, keď poukazuje, že v predchádzajúcich konaniach bola ako neploletá - žalobkyňa zastúpená advokátom, pretože bola zastúpená zákonným zástupcom - otcom a on bol zastúpený advokátom. Je potrebné striktno rozlišovať zastavenie trestného stíhania matky - žalovanej vzhľadom k možnej náhrade škody v civilnom konaní, pričom nič nebráni tomu, aby výsledky dokazovania v prípravnom konaní zistené pri preverovaní trestnoprávnej zodpovednosti nemohli byť použité v civilnom konaní, práve naopak. Nie je relevantné, na aký účel použila žalovaná neoprávnené vybrané peniaze a aj táto obrana je len tendenčná. K jej povinnostiam ako rodiča vo vzťahu k maloletej dcére určite nepatrí vyberať nasporené peniaze zo sporiaceho účtu a naopak, zákonodarca explicitne vymedzil, že s nasporenými finančnými prostriedkami môže rodič disponovať len so súhlasom súdu. Navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalovanej a priznal náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni.

5. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že tvrdené sumy žalobkyňou majú od podania žaloby rôzne výšky, nakoľko ani samotná žalobkyňa nemá jasnú a konkrétnu predstavu o výške, ktorú žiada zaplatiť. Naposledy uvádzaná nesprávna výška údajne žalovanej sumy je 3.431,62 Eur. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na siedmu stranu uznesenia OR PZ Brezno zo dňa 23. 01. 2019, toto nepreukazuje, že škoda bola spôsobená vo výške 3.431,62 Eur, ale svedčí o tom, že trestné stíhanie žalovanej bolo zastavené. Uznesením nebola určená výška spôsobenej škody, ako sa mylne domnieva žalobkyňa a už vôbec nebola preukázaná vina a úmysel žalovanej. Výroková časť predmetného uznesenia len popisuje skutkový stav tak, že popísaným konaním oznamovateľom trestného činu pre podozrenie zo spáchania trestného činu mala údajne spôsobiť škodu, nie, že škoda bola spôsobená, a trestné stíhanie žalovanej bolo zastavené. Namietá, že by konanie žalovanej ako matky bolo úmyselné a vopred premyslené, nakoľko absentuje meritórne rozhodnutie o tom, že bol spáchaný trestný čin, resp. priestupok, tiež absentuje úmysel žalovanej obohatiť sa na úkor žalobkyne, žalovaná všetky

sumy použila výlučne len pre žalobkyňu, nemala úmysel spôsobiť žalobkyňi škodu, jej úmyslom bolo zabezpečiť potreby žalobkyne. Súd nesprávne posúdil a vyhodnotil vec, keď neprihliadol na vznesenú námietku premlčania. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/441/2013. Výbery matky pre dcéru neboli neprimerane tvrdým postihom pre samotnú dcéru, v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva žalobkyňou voči žalovanej, všetky finančné prostriedky boli použité výlučne pre žalobkyňu. Nejedná sa o taký zásah do práv žalobkyne proti dobrým mravom, keďže žalovaná použila finančné prostriedky pre žalobkyňu. Žalobkyňa ani neuviedla dôvody, pre ktoré svoje právo včas neuplatnila. Otec maloletej účastníkom ipso facto nebol, nebol preto žiadny dôvod pre to, aby bolo možné akceptovať tvrdenia žalobkyne o tom, že bola zastúpená zákonným zástupcom - otcom a on bol zastúpený advokátom. Tvrdenie žalobkyne, že nie je relevantné, na aký účel použila žalovaná finančné prostriedky je nesprávne, nakoľko boli použité výlučne pre žalobkyňu, je nevyhnutné vychádzať z individuálnych okolností prípadu a odôvodnených potrieb každého dieťaťa, s prihliadnutím na aktuálnu výšku výživného ako aj na príjem matky. Žalobkyňa mal a má vedomosť o tom, že žalovaná nemala dostatok finančných prostriedkov na financovanie nákladov žalovanej, do konca roku 2013 bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a potom odišla pracovať ako opatrovateľka do H..

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výroku III., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol podala odvolanie žalobkyňa s poukazom, že podľa žalobkyne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. trpí vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, výrok v napadnutej časti III. považuje za nezákonný a tiež procesne nesprávny. Nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že v časti, v ktorej žalobu zamietol už rozhodoval súd v skoršom konaní, a preto ide o prekážku rozhodnutej veci. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že skorším rozsudkom súdy neukladali znovu tú istú povinnosť žalovanej a dôvodom žaloby nie je ani nebolo znova priznanie už uloženej povinnosti súdom v skorších konaniach, ale ide o prípad, keď žalovaná opakovane vyberala nasporené peňažné prostriedky, ktoré tam (na účet) predtým vkladala ona spolu s otcom žalobkyne a takto nasporené finančné prostriedky mali slúžiť výlučne žalobkyňi (vtedy maloletej) ako tvorba úspor, a nikto, teda ani žalovaná nemala žiadne právo disponovať s takto nasporenými sumami na osobitnom účte bez súhlasu súdu. Z dokazovania vyplýva, že žalovaná uvedenú povinnosť porušovala a týmto spôsobom ukrátila dcéru minimálne o žalovanú sumu, teda o 3.431,62 Eur a súdy v žiadnych iných konaniach nerozhodovali pred podaním tejto žaloby o povinnosti žalovanej vrátiť takto protiprávne vybrané prostriedky, teda procesná prekážka „res iudicata“, ktorú nesprávne súd aplikoval, neobstojí. Má za to, že uplatnená suma vo výške 3.431,62 Eur je dôvodná, nie je daný zákonný dôvod na čiastočné zamietnutie žaloby, pričom túto sumu zdôvodnila a špecifikovala žalobkyňa v zmysle zistenia orgánov činných v trestnom konaní s poukazaním na uznesenie OR PZ v Brezne ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 zo dňa 23. 01. 2019, strana 7, kde vyšetrovateľ uviedol zistený rozdiel tak, že ... U. M. (žalovaná) celkove vybrala po odpočítaní vkladov a výberov sumu 3.431,62 Eur..., teda rozdiel vkladov a výberov (okrem povinnosti sporenia 40,- Eur mesačne určeného súdom). Z trestného spisu je zrejmé, že žalovaná sa k výberom priznala s tým, že uznala dlh a peniaze dcére vráti (str. 4, 9 uznes.), teda došlo k faktickému aj právnomu uznávaciemu prejavu minimálne žalovanej sumy zo strany žalovanej. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III. tak, že žalobe vyhovie a zaviazže žalovanú k úhrade sumy aj v tejto zamietnutej časti a prizná žalobkyňi voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaná k odvolaniu žalobkyne v písomnom vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie správne posúdil, keď v tejto časti uplatneného nároku (výbery za obdobie od 23. 01. 2017 do 30. 04. 2018) považoval za preukázanú prekážku už rozhodnutej veci, a zároveň tento dlh podľa rozsudku OS Brezno č. k. 8P/59/2018 v sume 825,28 Eur žalovaná už zaplatila. Vo vzťahu k prekážke rozhodnutej veci poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/120/2009. Je zrejmé, že žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla nesprávnu výšku žalovanej sumy vo výške 3.431,62 Eur a podané odvolanie nie je dôvodné. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na siedmu stranu uznesenia OR PZ Brezno ČVS: ORP-223/2-VYS-BR-2018 zo dňa 23. 01. 2019, toto nepreukazuje, že škoda bola spôsobená vo výške 3.431,62 Eur, ale svedčí o tom, že trestné stíhanie žalovanej bolo zastavené. Žalobkyňou uvádzaná prvá a siedma strana uvedeného uznesenia svedčí o tom, že trestné stíhanie začaté proti žalovanej bolo zastavené a nie o tom, že žalovaná spôsobila žalobkyňi škodu. Výroková časť predmetného uznesenia len popisuje skutkový stav tak, že popísaným konaním oznamovateľom trestného činu pre podozrenie zo spáchania trestného činu mala spôsobiť škodu, nie, že škoda bola spôsobená a trestné stíhanie žalovanej bolo

zastavené. Odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné, nezrozumiteľné, zmätočné a neustálené, nakoľko nemožno v novom konaní prejednať tú istú vec.

8. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení uviedla, že si uplatnenou žalobou neuplatňovala „duplicitne“ nároky, ktoré už boli priznané v predchádzajúcich konaniach, ale vrátenie, resp. vydanie neoprávnene a protiprávne získaného neoprávneného prospechu, ktorý získala tak, že vyberala z účtu peniaze, ktoré jej nepatria. Potom obrana žalovanej neobstojí ani tým, že svoj dlh zaplatila, pretože z predloženého dôkazu (uznesenie polície OO Brezno - v spise) vyplýva, že vyberala viac ako vrátila. Prekážka rozhodnutia veci nie je na mieste, pretože žaloba smerovala proti žalovanej s návrhom, aby vrátila peňažné prostriedky, ktoré sporili obidvaja rodičia podľa predchádzajúcich rozhodnutí súdov a sama žalovaná poukazuje na judikatúru NS SR, podľa ktorej o tú istú vec ide vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok, v tomto konaní ide o úplne iný nárok, t. j. povinnosť vrátiť to, čo vybrala. Majú za to, že odvolanie žalobkyne je riadne odôvodnené, zrozumiteľné.

9. Žalovaná k vyjadreniu v podstate uviedla zhodné skutočnosti ako v predchádzajúcich vyjadreniach, resp. v podanom odvolaní, opätovne poukázala, že všetky sumy použila výlučne len pre v tom čase maloletú žalobkyňu. Okresný súd Brezno v konaní č. k. 8P/59/2018 sa zaoberal aj dlhom na tvorbe úspor žalobkyne, pričom rozhodol vo výroku II. tak, že matka je povinná dlh na tvorbe úspor maloletej od 07. 05. 2016 do 10. 05. 2018 vo výške 825,28 Eur uhradiť na účet maloletej do 05. 11. 2018. Žalobkyňa vo svojom podaní uvádza obdobie údajného dlhu žalovanej do 30. 04. 2018, ktorým sa Okresný súd Brezno v predmetnom konaní zaoberal a rozhodol o ňom rozsudkom zo dňa 10. 05. 2018. Súd prvej inštancie správne posúdil, keď v tejto časti uplatneného nároku (výbery za obdobie od 23. 01. 2017 do 30. 04. 2018) považoval za preukázanú prekážku už rozhodutej veci.

10. V dôsledku odvolania podaného žalovanou proti výroku II. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie a žalobkyňou proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., III. a IV. podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd konanie čiastočne zastavil, keďže proti tomuto výroku žiadna zo strán sporu nepodala odvolanie.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Na základe podaného odvolania žalovanou a aj žalobkyňou voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaných odvolaní podľa § 379 CSP a dôvodov podaných odvolaní podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia aj skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že ako žalovaná, tak aj žalobkyňa v odvolaní neuviedli žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadali ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli bez ich viny byť prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaniach žalovanej a žalobkyne vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariadovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania podaného ako žalovanou tak aj žalobkyňou a odvolacie dôvody uvedené v ich odvolaniach odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolania ako žalovanej tak aj žalobkyne nie sú dôvodné a nemožno im vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, čo sa týka veci samej považuje

v celom rozsahu za vecne správne. Po preskúmaní veci súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

14. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovvej časti vo veci samej (výroky II. a III.) vrátane závislého výroku (výrok IV.), tak aj v časti odôvodnenia, pričom zároveň v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného odvolací súd k zásadným námietkam odvolateľiek uvádza:

15. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní namietala, že súd nesprávne neprihliadol na vznesenú námietku premlčania žalovanou, odvolací súd uvádza, že preskúmaním veci mal za preukázané, že žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vznesla námietku premlčania v časti uplatneného nároku, pričom žalobkyňa navrhla, aby súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 3 ods. 3 Občianskeho zákonníka na vznesenú námietku žalovanou neprihliadal. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dôsledne a podrobne vysporiadal v odôvodnení vznesenou námietkou premlčania a námietke žalobkyne, aby súd na námietku premlčania neprihliadal a túto posúdil za podanú v rozpore s dobrými mravmi, a to konkrétne v bodoch 24, 25 a 26 odôvodnenia súdu prvej inštancie, na ktoré odôvodnenie odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje. Odvolací súd dodáva, že ust. §. 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch. Dobrými mravmi rozumie ust. § 3 ods. 1 OZ súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Týmto normám zásadne neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatneného voči nemu, nakoľko inštitút premlčania prispieva k istote v právnych vzťahoch. Námietka premlčania je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Ak by však výkon práva namietať premlčanie uplatneného práva bol prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou by zostalo vedľajšie a z hľadiska konajúceho by bolo bez významu, jednalo by sa síce o výkon práva, ktorý je formálne so zákonom v súlade, avšak išlo by o výraz zneužitia tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia správne poukázal na účel finančných prostriedkov, ktoré majú byť použité na tvorbu úspor na základe rozhodnutia súdu, správne poukázal na maloletosť žalobkyne v čase, keď žalovaná vykonávala tieto výbery z účtu, ktorých by sa premlčanie týkalo, pričom mal preukázané z vyjadrenia žalovanej v priebehu trestného konania, že si bola táto vedomá, že výbery robí bez súhlasu súdu, čo odôvodňovala zdĺhavosťou vybavenia súhlasu súdu, pričom súd správne zdôraznil, že žalobkyňa z týchto finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité na tvorbu úspor, nemala taký prospech, aký sa pri tvorbe úspor predpokladá, pričom zároveň správne súd zdôraznil aj vzťah strán sporu ako vzťah rodiča a dieťaťa, kde rodič by sa mal predovšetkým snažiť zabezpečiť čo najlepšie podmienky pre svoje dieťa pri jeho vstupe do dospelosti, resp. pri jeho osamostatnení, pričom súd nemal za preukázané, že by žalovaná (matka vtedy maloletej žalobkyne) takýmto spôsobom sa správala a konala. Odvolací súd dopĺňa, že hoci námietka premlčania zásadne dobrým mravom neodporuje, môžu však nastať situácie (napr. v pomere blízkych príbuzných) ako v súdnej veci, že uplatnenie tejto námietky je výrazom zneužitia práva na úkor strany konania, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila, berúc do úvahy predovšetkým maloletosť žalobkyne v čase, kedy žalovaná ako jej matka uskutočňovala výbery z účtu patriaceho žalobkyňi určeného na tvorbu úspor na základe rozhodnutia súdu, pričom takéto výbery robila bez súhlasu súdu. Za takejto situácie preto súd prvej inštancie správne pri aplikácii ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprihliadol na vznesenú námietku premlčania v konaní pred súdom prvej inštancie žalovanou. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/203/2018, v ktorom Najvyšší súd uviedol viaceré nálezy Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR vo vzťahu k posudzovaniu vznesenej námietky premlčania a dobrých mravov. Judikatúra dovolacieho súdu, ako aj ústavného súdu v otázke premlčania a dobrých mravov je v zásade ustálená v tom, že nevyklučuje, že vznesenie námietky premlčania by mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak musí ísť o výnimočné prípady, v ktorých je výrazom zneužitia tohto práva na úkor strany, ktorá márne uplatnenie premlčacej doby nezavinila, podľa názoru odvolacieho súdu takéto okolnosti nastali aj v súdnej veci. Odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že nepriznanie nároku žalobkyňi v dôsledku uplynutia premlčacej doby

by bolo neprimerane tvrdým postihom, pričom je potrebné porovnávať rozsah a charakter uplatneného práva a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené včas (v tomto prípade je potrebné prihliadať na maloletosť žalobkyne vo vzťahu k uplatnenému nároku, resp. tej časti uplatneného nároku, vo vzťahu ku ktorému žalovaná vzniesla námietku premlčania). Vyššie uvádzané individuálne okolnosti v súdnej veci odvolací súd považuje za také okolnosti, ktoré sú spôsobilé odoprieť účinky vznesenej námietky premlčania z dôvodu ich rozporov s dobrými mravmi. Z týchto dôvodov preto odvolací súd odvoláciu námietku žalovanej nepovažuje za dôvodnú. V kontexte vyššie uvedeného preto neobstojí ani námietka žalovanej v odvolaní, že finančné prostriedky použila pre potrebu žalobkyne a že z tohto dôvodu podľa jej tvrdenia žalobkyňa poškodená nebola, keďže jednoznačne na základe rozhodnutia súdu, ktoré bolo právoplatné a vykonateľné, boli otec dieťaťa a na základe neskoršieho rozhodnutia aj matka dieťaťa zaviazaní časťou výživného na tvorbu úspor, ktoré matka vtedy maloletej žalobkyne, ktorá sa nachádzala v starostlivosti žalovanej, vyberala z účtu bez súhlasu súdu, pričom nebol naplnený cieľ súdneho rozhodnutia, vytvorenie úspor pre maloleté dieťa. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej, keď odvolateľka namietala aplikáciu ust. § 257 CSP vo vzťahu k trovám konania (výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 32 a má za to, že súd v predmetnej veci dôvodne aplikoval ust. § 257 CSP, hoci pomer úspechu pri aplikácii § 255 a aplikácii § 256 CSP by svedčil v prospech žalovanej. Odvolací súd poukazuje na to, že ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, ktorá je obsiahnutá v ust. § 255 CSP, ako aj od zásady za zavinenie, ktorá je obsiahnutá v ust. § 256 CSP. Súd môže výnimočne nepriznať náhradu trov konania ak v súdnej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Pri prípadnej aplikácii ust. § 257 CSP je súd povinný vždy skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v bode 32 jednoznačne vyplýva, že súd posudzoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa s prihliadnutím na existenciu výnimočných okolností s poukazom na to, že dôvodom podania žaloby bolo, že matka bez súhlasu súdu vyberala z účtu žalobkyne určeného na tvorbu úspor finančné prostriedky a tieto jej nevrátila, pričom išlo o finančné prostriedky patriace žalobkyňi, ktoré mali pre ňu slúžiť do budúcnosti, ktoré skutočnosti súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa a existenciu výnimočných okolností, keď podľa súdu by bolo nespravodlivé za tohto stavu aj vzhľadom na samotné správanie sa žalovanej priznať jej akúkoľvek náhradu trov konania, s ktorým vyhodnotením odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná ako matka žalobkyne bola povinná v čase, keď žalobkyňa bola maloletá, s prihliadnutím predovšetkým na tú skutočnosť, že maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti, v čase vykonávania výberov a ako zákonná zástupkyňa maloletého dieťaťa mala sa správať spôsobom, ktorý by predovšetkým zabezpečoval ochranu dieťaťa riadiac sa právoplatným a vykonateľným rozsudkom súdu a to aj v časti tvorby úspor, keď nebola matka oprávnená vykonávať výbery z účtu maloletého dieťaťa bez súhlasu súdu, keďže tieto boli určené na tvorbu úspor a prípadný výber finančných prostriedkov bol podmienený len súhlasom súdu, ktorý bol jediný oprávnený posúdiť, či je dôvodné uskutočniť a ak áno, na aký účel a v akom rozsahu výber finančných prostriedkov. S prihliadnutím predovšetkým na túto okolnosť je potom dôvodné vo veci náhrady trov konania aplikovať ust. § 257 CSP, tak ako to správne aplikoval súd prvej inštancie.

16. Vo vzťahu k uplatnenej odvolacej námietke zo strany žalobkyne, ktorá predovšetkým namieta, že súd prvej inštancie nesprávne zamietol výrokom III. zvyšok uplatneného nároku pre prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) s poukazom na rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 8P/55/2016, ktorým rozsudkom súd výrokom II. uložil žalovanej ako matke vtedy maloletej žalobkyne povinnosť zaplatiť dlh na tvorbu úspor vo výške 825,28 Eur do 05. 11. 2018 tvrdiac, že v súdnej veci bol predmetom konania dlh na výživnom - tvorba úspor, pričom v súdnej veci sa žalobkyňa domáha náhrady škody z dôvodu, že žalovaná neoprávnene uskutočnila výber z účtu vtedy maloletej žalobkyne, odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 20, 21, 22, z ktorého odôvodnenia jednoznačne vyplýva, akým spôsobom súd zistil skutkový stav tak, ako ho uviedol v odôvodnení rozhodnutia a na základe akého skutkového stavu vo veci aj rozhodol. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaná bez súhlasu súdu vybrala z účtu žalobkyne XXXXXXXXXXX/XXX (X.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) za obdobie od 28. 06. 2011 do 23. 05. 2016 (ohľadom zvyšného časového obdobia súd prihliadol na prekážku už rozhodnutej veci) finančné prostriedky v celkovej výške 2 826,62 Eur a vložila tam sumu 460,- Eur. Rozdiel týchto súm vo výške 2.366,62 Eur predstavuje škodu, ktorá vznikla žalobkyňi, pretože žalovaná porušila zákonnú povinnosť uvedenú v Zákone o rodine (aj vo výroku III. rozsudku č. k. 8P/85/2011-36), disponovala s finančnými prostriedkami na účte určenom na tvorbu úspor pre žalobkyňu bez súhlasu súdu, o

tejto skutočnosti vedela (čo aj sama uviedla v priebehu trestného konania) a v dôsledku takéhoto jej konania vznikla žalobkyni škoda, pretože finančné prostriedky na pôvodný (a ani nový účet) určený na tvorbu úspor nevrátila. Z týchto dôvodov ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 2.366,62 Eur, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Odvolací súd navyše poukazuje, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že na tvorbu úspor bol zriadený pre vtedy maloletú žalobkyňu účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom jedinou disponujúcou osobou k tomuto účtu, ktorý bol vedený do 23. 05. 2016 bola žalovaná, z tohto účtu žalovaná uskutočnila výbery v sumách a dňoch, tak ako to uviedol súd prvej inštancie do bodu 21 odôvodnenia, celkovo uskutočnila neoprávnené výbery vo výške 2.826,62 Eur, pričom počas existencie tohto účtu vykonala vklady žalovaná spolu vo výške 460,- Eur, teda rozdiel v sume výberu vo výške vybraných finančných prostriedkov a vložených finančných prostriedkov predstavuje čiastku 2.366,62 Eur, z týchto dôvodov preto súd prvej inštancie správne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.366,62 Eur. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 23. 05. 2016 bol zriadený účet X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľkou bola žalobkyňa, pričom k tomuto účtu mali dispozičné právo za obdobie od 23. 05. 2016 do 19. 01. 2017 žalobkyňa a žalovaná a za obdobie od 19. 07. 2017 aj otec žalobkyne. Z predložených výpisov z účtu nepochybne vyplýva, že žalovaná za obdobie od 23. 01. 2017 do 18. 07. 2018 uskutočnila výbery vo výške 6.716,- Eur, pričom zároveň za obdobie od založenia účtu podľa predložených výpisov z účtu vykonala vklady celkovo vo výške 6.311,- Eur a to vrátane vkladov, na ktoré bola zaviazaná rozhodnutím súdu. Rozdiel medzi finančnými prostriedkami, ktoré vybrala z účtu a finančnými prostriedkami, ktoré vložila na účet predstavuje sumu 405,- Eur. Keďže však žalovaná už bola zaviazaná na úhradu dlhu na tvorbe úspor spolu vo výške 825,- Eur, nemožno žalovanej duplicitne uložiť povinnosť zaplatiť žalovanú čiastku, a preto súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní prihliadol aj na povinnosť uloženú rozsudkom Okresného súdu Brezno, č. k. 8P/59/2018-29 zo dňa 10. 05. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 06. 2018 a ktorým výrokom II. rozsudku žalovaná ako matka vtedy maloletej žalobkyne bola zaviazaná uhradením sumy 825,28 Eur v lehote do 05. 11. 2018. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj v odvolaní napadnutom výroku III. považuje za vecne správny.

17. Vzhľadom už na vyššie uvedené preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., III. a IV. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 261 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP, a keďže žiadna zo strán sporu v odvolacom konaní úspešná nebola, odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).